

14 lutego 1927 r.

B60b, 15/26

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 4815.

Kl. 63 d 26.

Daimler-Motoren-Gesellschaft
(Stuttgart-Untertürkheim, Niemcy).

Nakładki przeciw ślizganiu się kół pociągowych samochodów.

Zgłoszono 7 lipca 1920 r.

Udzielono 29 kwietnia 1926 r.

Pierwszeństwo: 27 lutego 1917 r. dla zastrz. 1, 2; 15 maja 1917 r. dla zastrz. 3 (Niemcy).

Jazda po gruncie miękkim wymaga częstokroć użycia na kołach samochodów, szczególnie ciężarowych, nakładek, wciskających się w grunt. W samochodach, zwłaszcza wojennych, chodzi też bardzo o to, aby te nakładki można było możliwie szybko nakładać na koła i być pewnym trwałości połączenia pojedynczych części.

Taką pewność połączenia uzyskuje się przez to, że nakładki, zaopatrzone w hakowato odgięte brzegi, umocowuje się na krawędziach wieńca koła, unieruchamiając je wkładkami oporowymi i zabezpieczając od przesunięć jednym lub kilku ogniwami końcowymi, przymocowanymi nieruchomo do wieńca koła.

Dla umieszczenia na kołach nakładek, krawędzie wieńca zaopatrzone są w jeden

lub więcej (odpowiedniej szerokości) wykrojów.

W myśl wynalazku, nakładki mogą być także tak urządzone, że ich obustronne, hakowate występy są od siebie tak oddalone, że można je same przesunąć poprzez całkowitą krawędź wieńca i następnie umocować na stałe przez pewien obrót, wsuwający haki pod krawędzie wieńca kół. Dla zabezpieczenia od nakładek przekręcenia się, stosuje się jedno lub więcej ogniw końcowych, przyczem same nakładki wzajemnie się o siebie opierają. Przy takim rodzaju nakładek, wieniec koła nie posiada zanieczyszczających się wykrojów, wskutek których również najczęściej pękają koła.

Fig. 3, 4 i 6 przedstawiają różne odmiany wykonania wynalazku.

Fig. 1 przedstawia część obręczy koła, fig. 2 — widok boczny obręczy koła z nasadzonemi nakładkami, oraz, w przekroju, umocowania ogniów końcowych, fig. 3 — przekrój wzdłuż wieńca koła z nasadzoną nakładką, fig. 4 — wykroj wieńca koła według drugiej odmiany wykonania wynalazku, fig. 5 — przekrój wzdłuż linii *A—B* przez nakładkę i fig. 6 — przekrój wzdłuż linii *C—D* na fig. 4.

Wieniec *a* koła posiada według fig. 1—3 wystające z boków żebra *b*, w nich zaś przeciwległe sobie wykroje *c*. Nakładki *d*, jak to widać na fig. 3, wchodzą w wykroje *c* swemi do wewnątrz zwróconemi hakowatemi krawędziami *d*¹, a następnie przesuwają się wzdłuż wystających z boku żeber *b* na wieniec *a*. Z tyłu i z przodu nakładki posiadają płytki *f* i *f*¹, któremi się wzajemnie dotykają wzdłuż obwodu koła, co uniemożliwia jakikolwiek ich ruch podłużny. Na wieniec koła, w miejscu gdzie posiada on wykroje *c*, nasadzone jest ogniwo końcowe *g*, przymocowane jarzemkiem *h* i śrubą *i*. Ogniwo końcowe ma taki sam kształt zewnętrzny, jak nakładki i działa jak one.

Na fig. 4—6 widać nakładki *d*² z hakowatemi krawędziami *d*³ tak wykonane, że, jak to oznaczono na fig. 4 po stronie lewej linią kropkowaną — kreskowaną, nakładka jest szersza od wieńca koła, skutkiem czego każdą z nich można po nim przesunąć i następnie umocować na stałe przez pewien obrót, podczas gdy krawędzie skośne *d*³ trzymają od spodu krawędź wieńca. Przedstawione na rysunku nakładki biegną skośnie zarówno przy nakładaniu jak i po umocowaniu. Oba miarodajne skośne położenia są różne. Po założeniu obraca się nakładkę dla umocowania, wskutek czego podłużna jej płaszczyzna *x—x* przybiera kierunek płaszczyzny koła *y—y*.

Nakładki *d*² posiadają z obu stron, wzdłuż obwodu, biegnące podłużne szcze-

ble, zaopatrzone dla większego bezpieczeństwa w występy *m* i wykroje *n*, któremi się wzajemnie zazębiają. Przedstawiona na fig. 4 nakładka środkowa stanowi ogniwo końcowe, przymocowane śrubami *o*. Szczelble jej *k* i *l* mają taki kształt, że obejmują odpowiadające im szczelble sąsiednich nakładek.

Bardzo dodatnio wpływa na działanie nakładek takie dopasowanie przekrojów ich poszczególnych złączeń, aby tworzyły nieprzerwaną powierzchnię toczną.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Nakładki przeciw ślizganiu się kół samochodów, znamienne tem, że są zaopatrzone w nieruchome, hakowate krawędzie, a po nałożeniu ich na krawędzie wieńca koła, zostają tam umocowane przez użycie opierających się o siebie występow i zabezpieczone od przesunięć jednym lub kilku ogniwami końcowymi, połączonemi nieruchomo z wieńcem koła.

2. Urządzenie do nakładki według zastrz. 1, znamienne tem, że koła posiadają na obwodzie wieńca w jednym lub kilku miejscach odpowiedniej szerokości wykroje, przez które można wsuwać nakładki.

3. Nakładki według zastrz. 1, znamienne tem, że znajdujące się po obu ich stronach hakowate występy są od siebie oddalone o tyle, iż mogą być przełożone przez pełne krawędzie wieńca koła, poczem przez pewne obrócenie nakładki występy hakowate zostają wsunięte pod krawędzie i umocowują się w tem położeniu przez wzajemne opieranie się i zastosowanie jednego lub kilku ogniów końcowych, zabezpieczających od powtórnego przekręcenia się

Daimler-Motoren-
Gesellschaft.

Zastępca: M. Skrzyppowski,
rzecznik patentowy.

Fig. 1.

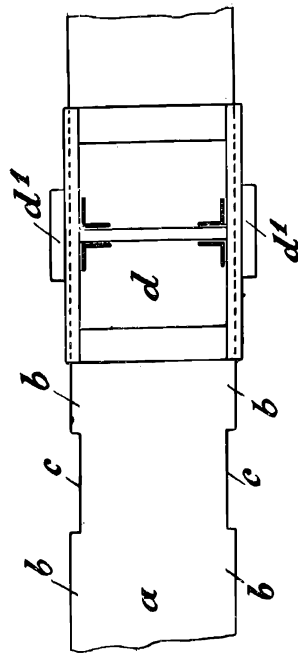

Fig. 2.

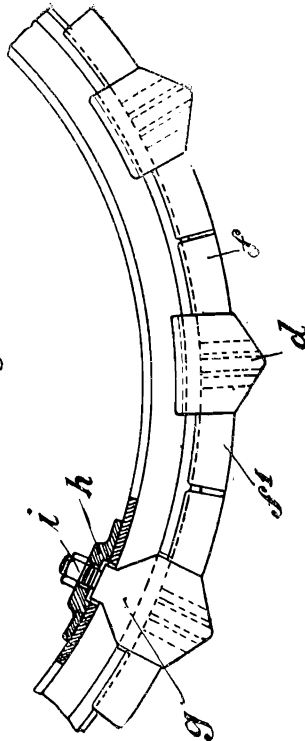
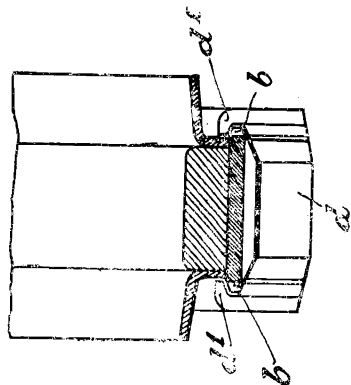

Fig. 3.

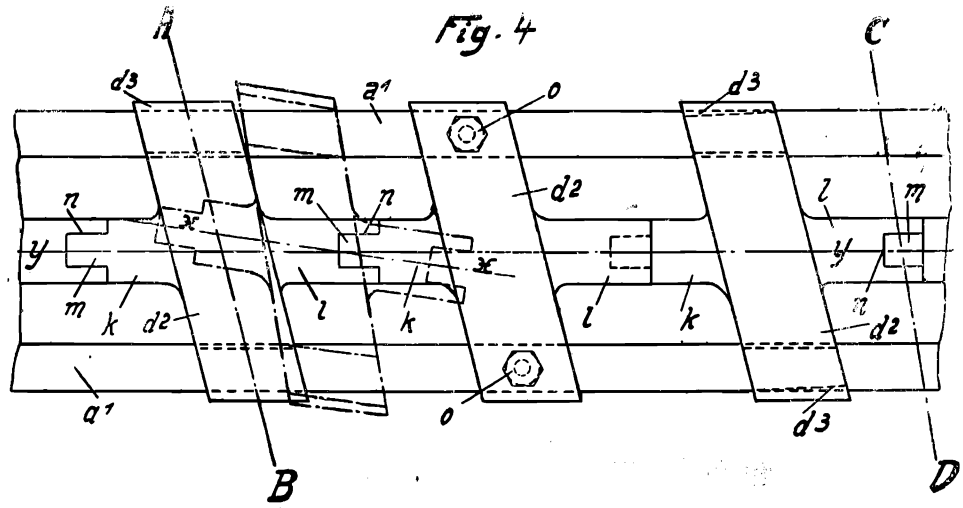

Fig. 5

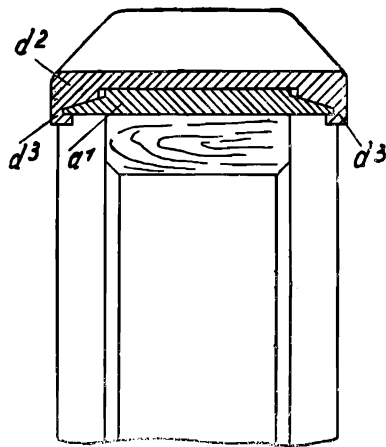

Fig. 6

